

DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS

BAHÁ'Í VERDENSSENTER

Riḍván 153

Til Bahá'u'lláhs tilhengere i Europa

Høyt elskede venner!

For førtitre år siden, da Europas bahá'íer var samlet i Stockholm på konferansen som den elskede Beskytter hadde sammenkalt for å innlede det mektige Tiårskorstoget på deres kontinent, hadde dere bare tre nasjonale åndelige råd – nemlig rådene for De britiske øyer, for Tyskland og Østerrike og for Italia og Sveits – sammen med lokalsamfunn i langsom utvikling i de andre landene i Vest-Europa. I øst fantes det små rester av samfunn som var isolert på grunn av politiske barrierer, og som hadde vokst frem i tidligere år, og i nabolandet Tyrkia fantes et vanskeligstilt lite nasjonalt samfunn. Mens datidens europeiske troende overveide de ærefryktinngytende oppgavene som lå foran dem, hørte de Beskytterens ord, som kastet lys over den historiske betydningen av det kontinent der de skulle bygge institusjonene i Bahá'u'lláhs spirende verdensorden:

Et kontinent som har en så sentral og strategisk beliggenhet på hele planeten, som har en så mangslungen og begivenhetsrik historie; som har en så mangfoldig kultur; som gav grobunn for fremveksten av både den hellenske og romerske sivilisasjon; som var hovedkilden til en sivilisasjon som ble rost av Bahá'u'lláh selv for noen av sine egenskaper; der kristendommen først opprettet sitt hjem på kysten i syd; der korsets og halvmånens mektige krefter så ofte støtte sammen langs sumpene i øst; der en islamsk kultur i rask utvikling høstet sine fagreste frukter i sydvest; der reformasjonens lys skinte så klart i dets hjerte og spredte sitt lys helt til klodens mest avsidesliggende strøk...

Dette deres kontinent, hvor jorden ble velsignet av Bahá'u'lláhs egne fottrinn, som to ganger ble besøkt av 'Abdu'l-Bahá på hans epokegjørende reiser etter at han slapp ut av fangenskapet, med reisende og lærde som tidlig viste seg mottagelige for bábí-åpenbaringens gryende lys, med to regjeringer som rakte ut en hjelpende hånd i troens heroiske epoke og med nasjoner som i de senere år på en slik effektiv måte har grepet inn til forsvar for de forfulgte bahá'íene i Iran, har i rikt monn vist sitt folks evne til å fylke seg under Guds Saks fane når først deres hjerter er berørt og deres sinn er åpnet for dens budskap.

I løpet av disse førtitre årene har de europeiske bahá'í-samfunn vist en sterk livskraft. Antall nasjonale åndelige råd har økt til trettifire. De dekker hele kontinentet og omfatter i Russlands tilfelle store områder som når helt til Stillehavet. Store seire er vunnet for troen av europeiske bahá'íer i Afrika, i Stillehavsområdet, ved Det karibiske hav og på Grønland. Deres institusjoner har utmerket seg i utadrettet aktivitet. Deres samfunn innbefatter fremstående lærde i troen, musikere, kunstnere, vitenskapsmenn og personer som er opptatt av å anvende bahá'í-læren på økonomi og forretningsliv. Dere har gjort spesielle anstrengelser for kvinnes fremgang og for å styrke familielivet. Det Europeiske Bahá'í-ungdomsråd danner et fokus og en kilde til stimulans for ungdommen i alle deler av Europa, og det utfylles av et nettverk av nasjonale og lokale ungdomskomiteer som er nært knyttet til og støttet av sine nasjonale og lokale åndelige råd. Nå er tiden inne til å bygge på disse oppnåelsene og klart samle alle anstrengelser om den sentrale hensikt – å bringe Bahá'u'lláhs budskap ut til en åndelig utsultet befolkning.

Deres nasjonale åndelige råds første oppgave umiddelbart etter riḍván vil bli å utforme detaljene i Fireårsplanen i rådslagning med rådgiverne, i land etter land. For å lykkes i å nå de høye

mål forbundet med dette stadium i iverksettelsen av 'Abdu'l-Bahás Guddommelige Plan vil det være helt nødvendig at de lokale åndelige råd og de enkelte troende deltar i utviklingen av sine egne lokale planer og i å følge de handlingsplaner som klart og tydelig vil bli trukket opp.

Europa er et kontinent med store variasjoner, og hvert av deres nasjonale åndelige råd vil nøye studere de prosesser og oppnåelser som kreves for Sakens fremgang i dets område i de kommende fire år. Hvert enkelt av dem må vurdere sitt samfunns nåværende tilstand, sitt arbeidsfelt og områder for mulig samarbeid med andre samfunn. I de land der troens institusjoner ennå ikke har oppnådd status som juridisk person, vil oppnåelsen av offisiell anerkjennelse måtte vies spesiell oppmerksomhet. Å oppreise nasjonale åndelige råd i visse uavhengige land og på større øyer, som Færøyene, som ennå ikke har fått dette, må vies den samme oppmerksomhet. Det finnes imidlertid visse elementer av en enda større visjon som må tas i betraktning, idet de gjelder spesielle land, grupper av land og hele kontinentet.

Det finnes områder som roper ut etter pionerer og reiseundervisere. Vi kan for eksempel tenke på arbeidet blant samene og de andre folkegruppene i de arktiske og subarktiske strøk så langt nord som til Svalbard. Vi tenker på betydningen av å undervise om troen på øyene i Middelhavet, Atlanterhavet og Nordsjøen. Vi tenker på hvor viktig sigøyerne er for hele kontinentet, de som har begynt å vise så stor mottagelighet for Bahá'u'lláhs kallen. Vi tenker på de europeiske bahá'í-samfunns anledning til å vise lærens velgjørende natur i forhold til minoriteter av alle slag. Vi tenker på de bestemte oppgaver som den elskede Beskytter har beskrevet som visse samfunns skjebne, og på deres ansvar i fjerntliggende land hvor deres språk blir talt. Vi tenker på følgene av troens fremgang i Italia, der man finner «hjertet og høyborgen for kristendommens ledende, eldste og mektigste kirke». Vi tenker på behovet for hurtig å øke antall bahá'í-sentre i de enorme områdene i Ukraina og det europeiske Russland. Og i tillegg til alt dette tenker vi på det spesielle ansvar og de spesielle muligheter for bahá'í-samfunnet i Den Russiske Føderasjon, som har størsteparten av sitt område i Asia, og som fortsatt må dra nytte av samarbeidet med nabosamfunnene i de sentrale, sydlige og østlige deler av Asia, så vel som i Alaska, Canada og De forente stater. Alt dette er bare noen eksempler på de utfordringer som dere står overfor i årene som kommer.

Hovedmålet i Fireårsplanen, en betydelig fremgang i gruppeinnmeldingsprosessen, er spesielt viktig for Europa. Dere bør ikke være betenkt – dette er en prosess som kan ha fremgang i alle deler av Europa, i vest så vel som i øst. Alle bør erkjenne at gruppeinnmelding er et uunngåelig stadium i Sakens utvikling. Prosessens natur blir klargjort i sitatsamlingen om temaet, og der blir det tydelig at det ønskede resultat, en vedholdende inntreden i grupper, ikke kan oppnås bare ved noen rykkvise, ukoordinerte anstrengelser, uansett hvor entusiastiske de måtte være. Av tillit, av en enhetlig visjon, av systematisk, realistisk, men dristig planlegging, av at man godtar det faktum at det vil bli gjort feil og av vilje til å lære av disse feilene, og fremfor alt av tillit til Bahá'u'lláhs ledelse og styrkende bekræftelser, vil denne prosessen føres fremover.

Å opprette opplæringsinstitutter på ulike steder blir vektlagt i Fireårsplanen fordi dagens metoder, skjønt de er verdifulle, ikke i seg selv er tilstrekkelige til å møte utfordringene fra dette nye stadium i Sakens vekst. Opplæringsinstituttene karakter og struktur må tilpasses forholdene i hvert enkelt land og område. Det er opplagt at den form de får i Europa, vil være ulik opplæringsinstituttene på landsbygden i India. Deres vesentligste funksjoner vil imidlertid være de samme. De vil fremme en solid aksept av bahá'í-identitet hos dem som deltar: evnen til å betrakte verden og dens tilstand ut fra lærens synspunkt snarere enn ut fra ens nasjonalitet eller ikke-bahá'í bakgrunn. Hos den enkelte deltager vil de bidra til å utvikle en dyp kjærlighet til Bahá'u'lláh, en god forståelse av hans viktigste læresetninger og en bevissthet om viktigheten av å utvikle det enkelte individs åndelige liv gjennom bønn, meditasjon og fordypning i de hellige skrifter. De vil også dekke slike praktiske anliggender som hvordan man underviser i troen, for det er altfor mange som nøler med å overbringe budskapet på grunn av manglende tillit til sin evne til å gjøre det. Den forvandling som en slik fordypning i troen frembringer, vil med visshet oppflamme hjertene hos de enkelte vennene med lengselen etter å dele dette budskapet med andre omkring seg, og dette er spiren til all vellykket undervisning. De som har deltatt på opplæringsinstitutter, vil være i stand til

å hjelpe de andre bahá'íene, nye og gamle, til å øke sitt undervisningspotensiale og dermed til i stor grad å øke de menneskelige ressurser i Saken, der hver troende er en underviser.

Vennenes undervisning av troen i Europa må øke i omfang. Den må på den ene side være variert, spontan og individuell, og på den annen side fokusert, forenet og gjensidig støttende. Den må være både inspirerende og praktisk og må fremfor alt være fylt av uforstyrrelig tro på Bahá'u'lláhs kraft. Dere bør utvide undervisningsområdet til å omfatte folk på landet og arbeidermassene i byene, folk med liten utdanning så vel som intellektuelle i universitetsbyer. Dere bør bevisst nærme dere alle lag i samfunnet og tilpasse deres metoder, litteratur og audiovisuelle materiale til hvert publikum. Både hjerte og fornuft må næres. Både åndelig kraft og intellektuell klarhet må anerkjennes som vesentlige elementer i undervisningsarbeidet. Dere har utmerket dere i bruken av kunst for å gjøre troen kjent, utbredt og befestet. Dette er en nøkkel til å åpne mange dører og bør oppmuntres og utvikles. Deres enhet, entusiasme, tillit og utholdenhet, styrket og ledet av bønnens kraft, kan ikke feile i å virke som en kanal for guddommelige bekreftelser, som vil være en magnet for søkende sjeler.

For vår egen del skal vi be inntrengende ved Den Hellige Terskel om at dere som har vunnet slike historiske seire i hjemlandene og i verden, i løpet av Fireårsplanen vil gå inn i et stadium med enda større bragder som vil gi en anelse om den til nå så ufattelige herlighet som er bestemt å skulle vokse frem i løpet av det tjueførste århundre.

Det Universelle Rettferdighetens Hus